

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

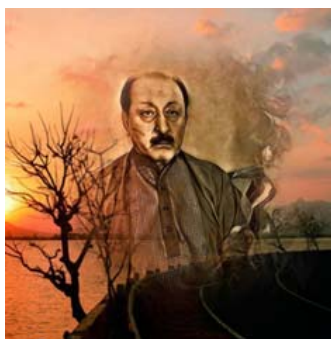
www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: نعیم سلیمی- کابل / افغانستان
۱۶ اکتوبر ۲۰۲۰

نعیم سلیمی

فقر در اوج ثروت

جناب خلیل روشنگر یکتن از نویسندگان روزنامه هشت صبح در بین تازگی ها مضمونی را زیر عنوان «گرسنه اما بروی گنج» نشر نموده و ارزش کلی معادن کشور را حسب برآورد برخی از سازمانهای خارجی (منبع تذکار نیافته

است) به سه تریلیون دارلر تخمین زده و خاطر نشان ساخته اند که «افغانستان تنها چیزی که برای نازیدن دارد، دو چیز است؛ آب و معادن. اما با این وصف، هم تشنه است و هم گرسنه».

پخش و نشر چنین مطالبی و آنهم از جانب هشت صبح در گام اول مسرت و خرسندی این قلم را بر انگیخت و من مشتاقانه آن را چندین بار مرور نمودم؛ یکی از دلایل کنجکاوای تحریک شده برای من در آن نهفته بود که خودم نیز مدت ها قبل از آن به تاریخ ۲۲ اکتوبر ۲۰۱۷ برابر با ۳۰ میزان ۱۳۹۶ مضمونی شبیهی را زیر عنوان «فصل درو و جمع آوری خرمن فرار رسیده است» در سایت فیسبوکی خویش و عده ای از شبکه های اجتماعی دیگر به نشر رسانیده بودم که در آن با کنجکاوای از منابع مختلف افشاء نموده بودم که «افغانستان دارای ذخایر آهن، مس، جست، لیتیم و دیگر فلزات نایاب با ارزش تخمینی یک تریلیون دالر می باشد که چشم حلقات حاکم سرمایه داری امریکا به سوی آنها دوخته شده است».

این قلم در آنزمان با استناد ریفرنسی به هفته نامه به سوی آزادی Toward Freedom از ملاقات ها و دید و بازدید های اشرف غنی احمد زی رئیس دولت پوشالی و دست نشانده افغانستان با دونالد ترامپ رئیس جمهوری امریکا در ریاض عربستان سعودی (ماه می همانسال) به مناسبت کنفرانس به اصطلاح «مبارزه با تروریسم» و همچنان متعاقب آن در جریان اجلاس مجمع عمومی ملل متحد در نیویارک)

باز هم همانسال) در رابطه با جلب توجه آزمندانة کمپنی های سرمایه داری امریکا به منابع طبیعی افغانستان از دسایس و حیل چور و چپاول ثروت های ملی افغانستان پرده برداشته نقل قولی از "احمد زی" را این که «ما بالای غندی ثروت هنگفتی نشسته ایم» بازگو نمودم. در دیدار اخیرالذکر غنی یاد آور شد که «چرا به عوض کمپنی های چینیایی درین معامله شرکت های امریکائی دخیل نباشند». مضمون این قلم که در بالا از آن یاد آوری گردید دارای اطلاعات و جزئیات تفصیلی درین باره می باشد که شما می توانید جهت دریافت هرچه بیشتر آگهی درین باره به آن مراجعه نمایید.

در یک نقد کوتاه و مؤجز درینمورد باید خاطر نشان سازم که نامبرده(نویسنده) با برخورد ملاحظه کارانه و محافظه کارانه که خاصه حلقات روشنفکری بورژوازی افغانستان است با پیکش نمودن این عنوان (گرسنه اما بر روی گنج) از واقعیت دلخراش استثمار و بهره کشی منابع طبیعی ما از جانب کمپنی های انحصارات امریالیستی سرمایه داری امریکا بنابر

وابستگی های مالی روزنامه هشتم صبح به این کمپنی ها طفره رفته و دلایل آن را صرفاً به مدیریت نادرست و ضعیف توأم با نبودن امنیت در کشور خلاصه نموده است که در واقعیت پنهان حقایق از چشم مردم زحمتکش افغانستان است. نکته دیگر این است که جناب ایشان «از نازیدن مردم ما بر آبها و معادن کشور ما»، حرف می زند که واقعاً یک مضحکه بیش نیست، زیرا حسب گزارش هائی در آمد شبکه قاجاق و گروه های مسلح از جمله طلبان از معادن کشور به

مراتب بیشتر از درآمد سالیانه دولت ازین معادن است و اکثریت بزرگ مردم ما از شدت فقر برای به دست آوردن یک قرص نانی می نالند و کاردهای استبداد به استخوان شان فرورفته که شخص خود نویسنده نیز به آن معترف است .

سؤال اینجاست زمانی که ما دارای حاکمیت ملی ، استقلال و آزادی نباشیم ، پس چطور می توانیم بالای ثروتهای طبیعی خویش که اختیار و اراده تصاحب آن را نداریم ، بنازیم ؛ جناب روشنگر باید می گفت که مردم ما به عوض نازیدن به عزت از دست رفته ما ، آه حسرت بکشند و با درد و درک آگهی از تراژیدی روان کشور کمر همت خویش را برای برکندن این نظام پوشالی و آوردن تغییرات بنیادی در کشور ، ببندند .

رسالت روشنگری و روشنفکری به دیدگاه این قلم در آن نیست که به حکام کابل مشوره بدهیم و به آنها نصیحت کنیم ، بلکه باید به عکس این رسالت بر مبنای دیگر اندیشی و بیدار سازی و بسیج مردم مبتنی بر تخریش و تخریش (آزیتاسیون) این حکام استوار باشد ، تا اصلاح و ترمیم عمارتی که از بنیاد پوسیده و گنبدیده است .

پایان

دیدگاه شما.....